

1. Посему и мы, имея вокруг себя такое облако свидетелей, свергнем с себя всякое бремя и запинаящий нас грех и с терпением будем проходить предлежащее нам поприще,

УПО: Тож і ми, мавши навколо себе велику таку хмару свідків, скиньмо всякий тягар та гріх, що обплутує нас, та й біжим з терпеливістю до боротьби, яка перед нами,

KJV: Wherefore seeing we also are compassed about with so great a cloud of witnesses, let us lay aside every weight, and the sin which doth so easily beset us, and let us run with patience the race that is set before us,

2. взирая на начальника и совершителя веры Иисуса, Который, вместо предлежавшей Ему радости, претерпел крест, пренебрегши посрамление, и воссел одесную престола Божия.

УПО: дивлячись на Ісуса, на Начальника й Виконавця віри, що замість радості, яка була перед Ним, перетерпів хреста, не звертавши уваги на сором, і сів по правиці престолу Божого.

KJV: Looking unto Jesus the author and finisher of our faith; who for the joy that was set before him endured the cross, despising the shame, and is set down at the right hand of the throne of God.

3. Помыслите о Претерпевшем такое над Собою поругание от грешников, чтобы вам не изнемочь и не ослабеть душами вашими.

УПО: Тож подумайте про Того, хто перетерпів такий перекир проти Себе від грішних, щоб ви не знемоглись, і не впали на душах своїх.

KJV: For consider him that endured such contradiction of sinners against himself, lest ye be wearied and faint in your minds.

4. Вы еще не до крови сражались, подвизаясь против греха,

УПО: Ви ще не змагались до крови, борючись проти гріха,

KJV: Ye have not yet resisted unto blood, striving against sin.

5. и забыли утешение, которое предлагается вам, как сынам: сын мой! не пренебрегай наказания Господня, и не унывай, когда Он обличает тебя.

УПО: і забули нагад, що говорить до вас, як синів: Мій сину, не нехтуй Господньої карі, і не знемагай, коли Він докоряє тобі.

KJV: And ye have forgotten the exhortation which speaketh unto you as unto children, My son, despise not thou the chastening of the Lord, nor faint when thou art rebuked of him:

6. Ибо Господь, кого любит, того наказывает; бьет же всякого сына, которого принимает.

УПО: Бо Господь, кого любить, того Він карає, і б'є кожного сина, якого приймає!

KJV: For whom the Lord loveth he chasteneth, and scourgeth every son whom he receiveth.

7. Если вы терпите наказание, то Бог поступает с вами, как с сынами. Ибо есть ли какой сын, которого бы не наказывал отец?

УПО: Коли терпите кару, то робить Бог вам, як синам. Хіба є такий син, що батько його не карає?

KJV: If ye endure chastening, God dealeth with you as with sons; for what son is he whom the father chasteneth not?

8. Если же остаетесь без наказания, которое всем обще, то вы незаконные дети, а не сыны.

УПО: А коли ви без кари, що спільна для всіх, то ви діти з перелюбу, а не сини.

KJV: But if ye be without chastisement, whereof all are partakers, then are ye bastards, and not sons.

9. Притом, [если] мы, будучи наказываемы плотскими родителями нашими, боялись их, то не гораздо ли более должны покориться Отцу духов, чтобы жить?

УПО: А до того, ми мали батьків, що карали наше тіло, і боялися їх, то чи ж не далеко більше повинні коритися ми Отцеві духів, щоб жити?

KJV: Furthermore we have had fathers of our flesh which corrected us, and we gave them reverence: shall we not much rather be in subjection unto the Father of spirits, and live?

10. Те наказывали нас по своему произволу для немногих дней; а Сей--для пользы, чтобы нам иметь участие в святости Его.

УПО: Ті нас за короткого часу карали, як їм до вподоби було, Цей же на користь, щоб ми стали учасниками Його святости.

KJV: For they verily for a few days chastened us after their own pleasure; but he for our profit, that we might be partakers of his holiness.

11. Всякое наказание в настоящее время кажется не радостью, а печалью; но после наученным через него доставляет мирный плод праведности.

УПО: Усяка кара в теперішній час не здається потіхою, але смутком, та згодом для навчених нею приносить мирний плід праведности!

KJV: Now no chastening for the present seemeth to be joyous, but grievous: nevertheless afterward it yieldeth the peaceable fruit of righteousness unto them which are exercised thereby.

12. И так укрепите опустившиеся руки и ослабевшие колени

УПО: Тому то опущені руки й коліна знеможені випростуйте,

KJV: Wherefore lift up the hands which hang down, and the feeble knees;

13. и ходите прямо ногами вашими, дабы хромлющее не совратилось, а лучше исправилось.

УПО: і чиніть прості стежки ногам вашим, щоб кульгаве не збочило, але краще виправилось.

KJV: And make straight paths for your feet, lest that which is lame be turned out of the way; but let it rather be healed.

14. Старайтесь иметь мир со всеми и святость, без которой никто не увидит Господа.

УПО: Пильнуйте про мир зо всіма, і про святість, без якої ніхто не побачить Господа.

KJV: Follow peace with all men, and holiness, without which no man shall see the Lord:

15. Наблюдайте, чтобы кто не лишился благодати Божией; чтобы какой горький корень, возникнув, не причинил вреда, и чтобы им не осквернились многие;

УПО: Дивіться, щоб хто не зостався без Божої благодаті, щоб не виріс який гіркий корінь і не наробив непокою, і щоб багато-хто не опоганились тим.

KJV: Looking diligently lest any man fail of the grace of God; lest any root of bitterness springing up trouble you, and thereby many be defiled;

16. чтобы не было [между вами] какого блудника, или нечестивца, который бы, как Исав, за одну снедь отказался от своего первородства.

УПО: Щоб не був хто блудник чи безбожник, немов той Ісав, що своє перворідство віддав за поживу саму.

KJV: Lest there be any fornicator, or profane person, as Esau, who for one morsel of meat sold his birthright.

17. Ибо вы знаете, что после того он, желая наследовать благословение, был отвержен;

не мог переменить мыслей [отца], хотя и просил о том со слезами.

УПО: Бо знаєте ви, що й після, як схотів він успадкувати благословення, відкинутий був, не знайшов бо був можливости до покаяння, хоч його із слізьми шукав.

KJV: For ye know how that afterward, when he would have inherited the blessing, he was rejected: for he found no place of repentance, though he sought it carefully with tears.

18. Вы приступили не к горе, осязаемой и пылающей огнем, не ко тьме и мраку и буре,
УПО: Бо ви не приступили до гори дотикальної та до палючого огню, і до хмари, і до темряви, та до бурі,

KJV: For ye are not come unto the mount that might be touched, and that burned with fire, nor unto blackness, and darkness, and tempest,

19. не к трубному звуку и гласу глаголов, который слышавшие просили, чтобы к ним более не было продолжаемо слово,

УПО: і до сурмового звуку, і до голосу слів, що його ті, хто чув, просили, щоб більше не мовилось слово до них.

KJV: And the sound of a trumpet, and the voice of words; which voice they that heard intreated that the word should not be spoken to them any more:

20. ибо они не могли стерпеть того, что заповедуемо было: если и зверь прикоснется к горе, будет побит камнями (или поражен стрелою);

УПО: Не могли бо вони того витримати, що наказано: Коли й звірина до гори доторкнеться, то буде камінням побита.

KJV: (For they could not endure that which was commanded, And if so much as a beast touch the mountain, it shall be stoned, or thrust through with a dart:

21. и столь ужасно было это видение, [что и] Моисей сказал: `я в страхе и трепете`.

УПО: І таке страшне те видіння було, що Мойсей проказав: Я боюся й тремчу!...

KJV: And so terrible was the sight, that Moses said, I exceedingly fear and quake:)

22. Но вы приступили к горе Сиону и ко граду Бога живаго, к небесному Иерусалиму и тьмам Ангелов,

УПО: Але ви приступили до гори Сіонської, і до міста Бога Живого, до Єрусалиму небесного, і до десятків тисяч Анголів,

KJV: But ye are come unto mount Sion, and unto the city of the living God, the heavenly Jerusalem, and to an innumerable company of angels,

23. к торжествующему собору и церкви первенцев, написанных на небесах, и к Судии всех Богу, и к духам праведников, достигших совершенства,
УПО: і до Церкви первороджених, на небі написаних, і до Судді всіх до Бога, і до духів удосконалених праведників,

KJV: To the general assembly and church of the firstborn, which are written in heaven, and to God the Judge of all, and to the spirits of just men made perfect,

24. и к Ходатаю нового завета Иисусу, и к Крови кропления, говорящей лучше, нежели Авелева.

УПО: і до Посередника Нового Заповіту до Ісуса, і до покроплення крові, що краще промовляє, як Авелева.

KJV: And to Jesus the mediator of the new covenant, and to the blood of sprinkling, that speaketh better things than that of Abel.

25. Смотрите, не отвратитесь и вы от говорящего. Если те, не послушав глаголавшего на земле, не избегли [наказания], то тем более [не] [избежим] мы, если отвратимся от [Глаголющего] с небес,

УПО: Глядіть, не відвертайтеся від того, хто промовляє. Бо як не повтікали вони, що зреклися того, хто звіщав на землі, то тим більше ми, якщо зрікаємося Того, Хто з неба звіщає,

KJV: See that ye refuse not him that speaketh. For if they escaped not who refused him that spake on earth, much more shall not we escape, if we turn away from him that speaketh from heaven:

26. Которого глас тогда поколебал землю, и Который ныне дал такое обещание: еще раз поколеблю не только землю, но и небо.

УПО: що голос Його захитав тоді землю, а тепер обіцяв та каже: Ще раз захитаю не тільки землю, але й небом.

KJV: Whose voice then shook the earth: but now he hath promised, saying, Yet once more I shake not the earth only, but also heaven.

27. Слова: `еще раз` означают изменение колеблемого, как сотворенного, чтобы пребыло непоколебимое.

УПО: А ще раз визначає заміну захитаного, як створеного, щоб zostалися ті, хто непохитний.

KJV: And this word, Yet once more, signifieth the removing of those things that are shaken, as of things that are made, that those things which cannot be shaken may remain.

28. Итак мы, приемля царство непоколебимое, будем хранить благодать, которою будем служить благоугодно Богу, с благоговением и страхом,

УПО: Отож ми, що приймаємо царство непохитне, нехай маємо благодать, що нею приємно служитимемо Богові з побожністю й зо страхом.

KJV: Wherefore we receiving a kingdom which cannot be moved, let us have grace, whereby we may serve God acceptably with reverence and godly fear:

29. потому что Бог наш есть огонь поядующий.

УПО: Бо наш Бог то палючий огонь!

KJV: For our God is a consuming fire.